

Til min mor

VED RONDANE

Tekst: A.O. Vinje

Musikk: Per Egil Hovland

Andante con moto

Sang

Klaver

1. No ser eg

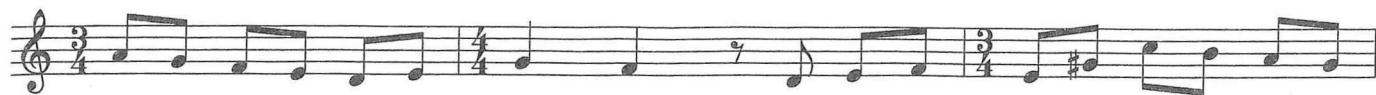
at - ter sli - ke fjell og da - lar som deim eg i min fyr - ste ung - dom
strøy- mer på meg som det strøym - de, når un - der snjo eg såg det grø - ne
før, men det er meir for - klå - ra, so dag - sens ljos meg sy - nest mei - re
stein eg som ein kjen - ning fin - ner, for slik var den eg flaug i - kring som

p

såg, og sa - me vind den hei - te pan - na sva - lar; og gul - let
strå. Eg drøy - mer no som før eg all - tid drøy - de, når sli - ke
bjart, og det som beit og skar meg so det så - ra, det gje - rer
gut. Som det var kjem - per spør eg kven som vin - ner av den og

ligg på snjo som før det låg. Det er eit bar - ne - mål som til meg
fjell eg såg i luf - ti blå. Eg gløy - mer dag - sens strid som før eg
sjøl - ve skug - gen min - dre svart; sjølv det som til å syn - da tidd meg
den - ne and - re hå - ge nut. Alt min - ner meg; det min - ner, og det

ta - lar, og gjer meg tan - kefull, men en - då fjåg. Med ung - doms -
gløy - de, når eg mot kveld av sol eit glimt fekk sjå. Eg fin - ner
då - ra, sjølv det gjer har - de fjl - let min - dre hardt. For - so - na
min - ner, til so - li burt i snjo - en slok - nar ut. Og inn i

min-ne er den ta-la
vel eit hus som vil meg
ko-ma at-ter gam-le
sis-te svevn meg ein gong

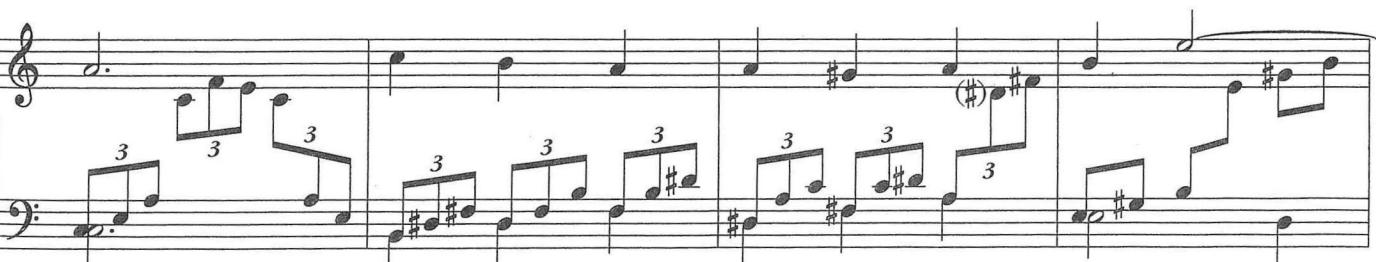
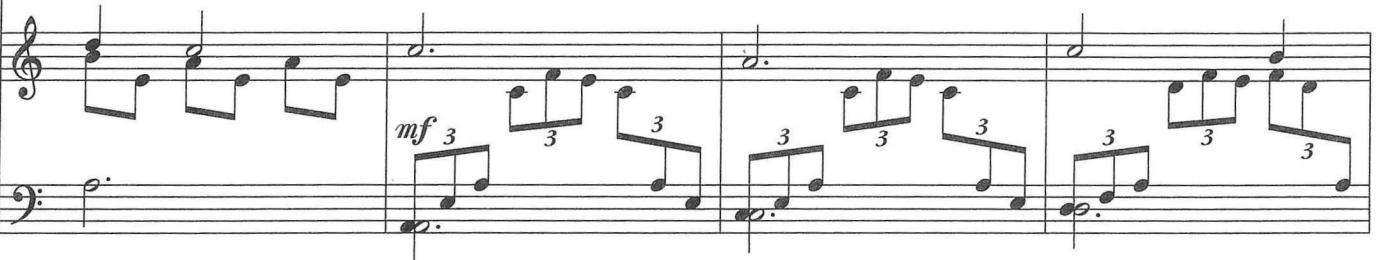
blan-da;
hy-sa,
tan-kar;
hug-gar

det strøy-mer
når so-li
det sa-me
dei gam-le

på meg, so eg knapt kan
heim til not-ti vil meg
hjar-ta er som eld-re
min-ne og dei gam-le

an - da.
ly - sa.
ban - kar.
skug - gar.

1.-3.

4.

2. Ja, li - vet
3. Alt er som
4. Og kver ein

rit.

